

Prusijanom jan tač Schwignusch a wot semje metnusch!
Nět pschize šcho hynač: woni buchu Schwignone, dejachu
hubegasch; Prusijany še netschachachu psched Zuavami
a Turkošami, jich kanuny třefichu, rowno aby š tym
zarnym we šwěstku byli. A rownož jich jedna, dvě,
tšchi šmugi šu pobite, ga stupijo jich ras tač wele
napředč, towsynty po towsyntach, — nějo to č hu-
lekaču? Š krotkim: ta zeka franzojska rachninga
lažascho pscheschmarńona; to wjazorne šlyńzo hobšwěšchi
seštschelany a palezy Weissenburg, pschikwnu dobru noz
towsyntam hudychńonych mužow.

Lej, to předne sejgrafche jo našchych wojačow
č semji pobito; přerwej woni tog winika šanizowachu,
še Nimzam šmjachu, něto stojachu te generale smrozone,
te hušchki hulekane, te wojači sdušchone. Žeden rušch
wězej, žedno šmjasche, město togo schěžka schizyna;
woni zujachu, až maju mozneg, jěderneg winika přesy
še, a ažo schěžke bitwy jim předčstojachu, a pschi tom
mača nažeja na dobyšche!

Zo 16-lětny młožerz pschemožo.

Přerwej něžli wot wojny dalej hulizujomy, zomy
někotare šchtuzki hopišasch. — Tudy we Tröschweilete
mamy teke grod a grobojsku familiju. Grod a kněža
roduju se stareg, dawno šajžoneg zaša, šu juž něga
ša Boga a wošchzojsku wojowali. Ako franzojski kral
Ludwig XIV. Nimzam Elsaš hušchadnu, jo groba Wolf
v. Dürckheim we lětu 1676 še jim tač dlujko hoborač,
až to plome š jogo grodu še č něbju smawowascho.